

در مسمومیت با بنزودیازپاین ها معمولا، انجام اقدامات حمایتی، کنترل وضعیت بیمار و مایع درمانی کافی است و اغلب ظرف ۱۲ تا ۲۴ ساعت هوشیاری بیمار بهبود می یابد.

استفاده از پادزهر مخصوص بنزودیازپین (فلومازنیل) در مراکز درمانی با نظر پزشک تجویز می شود اما معمولا در مسمومیت ساده بنزودیازپینی استفاده نمی شود. در صورتی که مصرف بنزودیازپین به علت خودکشی بوده است انجام مشاوره روان پزشکی نیاز می باشد.

فعالیت مجاز و غیر مجاز:

به علت کاهش هوشیاری در این بیماران فعالیت تا زمان هوشیاری کامل استراحت مطلق می باشد. در صورت داشتن هوشیاری کامل و با بودن همراه، منع حرکت ندارد.

رو شهای تشخیصی

آزمایش های پایه شامل: بررسی عملکرد کلیه و خون و آزمایشات ۱۴ گانه ادراری مسمومین و اخذ نوار قلب جهت تشخیص استفاده می گردد.

درمان:

در صورت شک به مسمومیت با بنزودیازپاین ها باید بیمار را به اولین اورژانس در دسترس و ترجیحا دارای بخش مسمومین رساند.

در صورت امکان تا قبل از رسیدن اورژانس، اگر بیمار هوشیار است، بیمار را تشویق به خوردن آب فراوان و استفراغ نمایید.

* در اورژانس مسمومین پس از گرفتن شرح حال از بیمار و خانواده، باز بودن راه های هوایی، وضعیت تنفس و وضعیت قلبی عروق فرد و نیز قندخون بیمار کنترل می گردد.

* در صورتی که بیمار یک ساعت اول پس از مصرف مراجعه کرده است و ممنوعیت وجود نداشته باشد شستشو معده انجام می شود.

* در صورتی که بیمار در ۶ ساعت اول پس از مصرف مراجعه کرد و ممنوعیت وجود ندارد، تجویز ذغال فعال انجام می گردد. آزمایش های پایه اخذ می گردد و وضعیت تنفس به صورت مداوم کنترل می شود.

با آرزوی سلامتی برای شما

این مطالب به منظور آشنایی شما با مسمومیت با خانواده داروهای بنزودیازپین و مراقبت های لازم بعد از آن تهیه شده است. امیدواریم با آشنایی با این مطالب قادر باشید دوره درمان خود را به خوبی مدیریت نمایید.

مسمومیت با بنزودیازپین

بنزودیازپین ها در درمان بی خوابی، آرام بخش، شل کننده عضلانی، صرع، محرومیت از الکل، حملات پانیک، اضطراب، خواب پریشی و غیره کاربرد دارند.

در صورت بروز مسمومیت با این داروها اغلب بیمار دچار خواب آلودگی و کاهش سطح هوشیاری می شود که این اثر در بعضی از داروهای این دسته از جمله کلونازپام و دیازپام، طولانی تر است. مسمومیت با بنزودیازپین یک اورژانس پزشکی است. بیشترین بنزودیازپاین هایی که تجویز می شوند عبارتند از: آلپرازولام، لورازپام، کلونازپام و دیازپام

علائم و نشانه ها:

ایجاد فراموشی، خواب آلودگی، شلی عضلات و اثر ضد اضطراب، تشنج، تنفس های سخت و مشکل، احساس ضعف و غش در مسمومیت با این داروها مشاهده می شود.

بیمارستان و زایشگاه مادر
Mother Hospital

مسمومیت با بنزودیازپین

گروه هدف : مراجعین بخش اورژانس

شماره سند: MH\AMPT\075

تاریخ تنظیم: ۱۳۹۹/۰۶/۲۶

تاریخ ابلاغ: ۱۴۰۲/۰۶/۱۴

تاریخ بازنگری: ۱۴۰۳/۰۶/۱۴

کد بازنگری: ۰۰۶

واحد آموزش سلامت

از طریق اسکن این QR CODE
می توانید به محتوی این پمفلت و
سایر مطالب آموزشی دسترسی
داشته باشید.

آموزش های خود مراقبتی :

♦ مصرف اتفاقی و بیشتر از حد داروهای تجویز شده، خطای مراقب بیماران هنگام دادن دارو به فرد، خطای داروخانه (داروساز) هنگام نوشتن مقدار مصرف داروی تجویز شده و مصرف بیشتر این داروها به علت خودکشی در نوجوانان از عوامل خطر ساز بروز مسمومیت می باشند .

♦ وجود داروهای آرام بخش و خواب آور در منزل و عدم مراقبت و نظارت کافی منجر به استفاده از این داروها توسط افراد می شود.

♦ در صورت استفاده بیش از اندازه از دارو، فرد نباید صبر کند تا نشانه ها ظاهر شود و باید بلافاصله به نزدیکترین مرکز درمان مراجعه کند.

♦ اگر پس از ترخیص، فرد دچار ضعف و سرگیجه شد و یا تنفس های سخت و مشکل پیدا کرد سریعاً به نزدیک ترین مرکز درمان و یا نزد پزشک مراجعه کند یا با اورژانس ۱۱۵ تماس بگیرد.

♦ بایست بروشورهای درون جعبه دارو ها قبل از مصرف خوانده شود.

♦ از استفاده خودسرانه هر گونه دارو جهت مصرف خود یا دیگران پرهیز کنید

منبع: کتاب مسمومیت های کودکان / نویسندگان آناهیتا علیزاد، مهندس داوود علیزاد، دکتر ادريس تیموری

تلفن بیمارستان : ۳۷۶۴۲۳۹۱ - داخلی ۱۴۳

رژیم غذایی مجاز و غیر مجاز

تا هوشیاری کامل فرد ناشتا نگه داشته می شود، در صورت هوشیاری، بیمار رژیم غذایی معمولی به همراه مایعات فراوان استفاده کند. فرد بایستی مقدار کافی مایع بنوشد تا ادرارش زرد کم رنگ و شفاف شود.

در صورتی که این دارو قبلاً توسط فرد بدون دستور پزشک مصرف شده است توجه به نکات زیر اهمیت دارد:

قطع مصرف بنزودیازپین ها برای افراد بسیار دشوار است. افرادی که به لحاظ روانی نسبت به دارو وابستگی دارند، ممکن است به لحاظ فیزیکی وابسته باشند یا نباشند. افرادی که وابستگی فیزیکی دارند، با قطع ناگهانی مصرف دارو، علائم ترک را تجربه می کنند.

علائم ترک :

می توانند شامل سردرد، بی خوابی، بی قراری، تعریق، اختلال تمرکز، لرزش دست، ترس و خستگی، ناراحتی معده و از دست دادن اشتها باشند. قطع مصرف منظم بنزودیازپین ها در دراز مدت می بایست به تدریج و با نظارت پزشک انجام شود.

